Boontje komt om zijn loontje

Wilhelm Busch

bron
Wilhelm Busch, *Boontje komt om zijn loontje*. Van Holkema & Warendorf, Amsterdam 1896

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/busc002boon01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

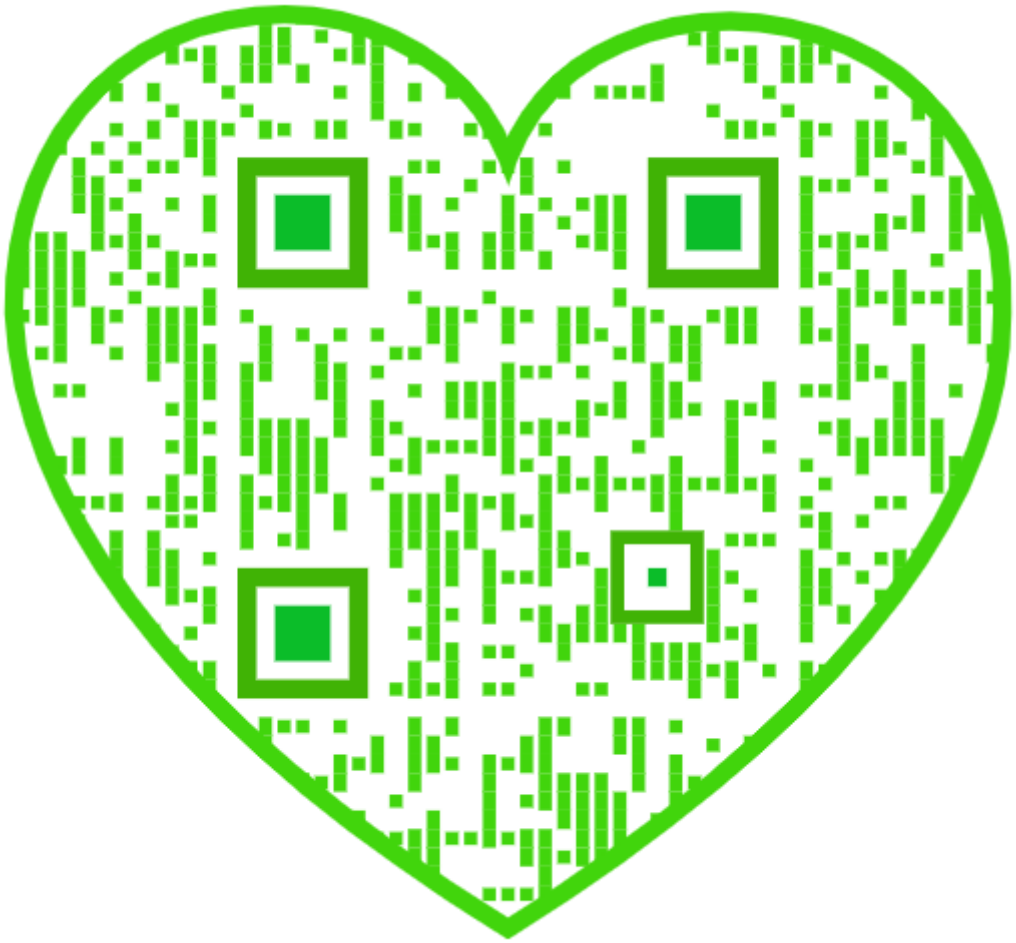

[Boontje komt om zijn loontje]

Laat ons snoepen gelei en koek van den bakker.
Zei luie Piet tot gulzigen Klaas, zijn makker.

Fluks de ladder op en door 't dak naar binnen
Dan kan dadelijk de pret beginnen.

Moedig door den schoorsteen heengekropen
Zijn ze er echter leelijk ingeloopen.

Want daaronder stond meel in groote kisten
En ze lagen daarin, voordat ze 't wisten.

Ha! daar heb je de koek en de gelei!
Vlug op den stoel en dan er bij.

Pak gauw die koek, zegt gulzige Klaas,
Want ik hoor reeds stappen van den baas.

Daar kraakt de stoel; en wat geschiedt?
In een bak vol deeg vallen Klaas en Piet.

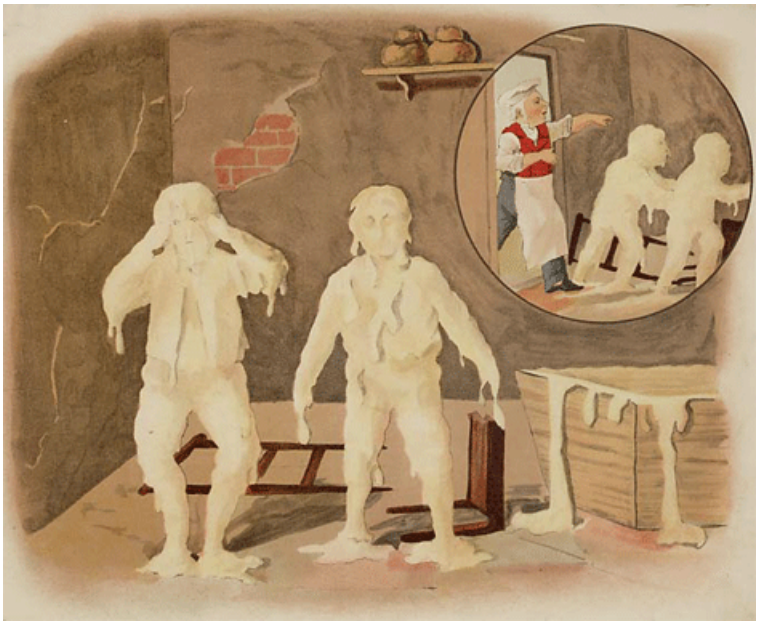

Terwijl ze kruipen uit dat kleverige goed,
Komt de driftige bakker hen tegemoet.

Woedend pakt hij beiden beet,
Terwijl hij hen daarna tot brooden kneedt.

De knapen zijn nu leelijk gefopt.
In een oogwenk zijn ze in den oven gestopt.

En al maakten ze daar veel geweld en getier
Dat alles hielp ons tweetal geen zier.

Hen te verbranden zou wreed zijn, zei Bakker Steur
Ik zet ze dus om af te koelen wat aan de deur.

De koude helpt, de korsten breken,
Terwijl daaruit twee hoofden steken.

De jongens wringen zich uit hun kluis
En rennen zoo vlug als 't gaat naar huis.

De knapen wonnen er dus niets bij
Want ze kregen geen koek en ook geen gelei.